

DECIZIA NR. 78/2008

privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.R.L.CRAIOVA
impotriva Deciziei de Impunere nr..Y si
a Raportului de inspectie fiscala nr.Y

S.C. X S.R.L cu domiciliul fiscal in strada X , inregistrata la Oficiul Registrului Comertului Dolj si avand codul de inregistrare fiscala R Y, formuleaza contestatie impotriva Deciziei de Impunere nr.Y si a Raportului de inspectie fiscala nr.Y intocmit de organele de control din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice - Activitatea de Inspectie Fiscala Dolj, in suma de Y RON reprezentand:

- impozit profit – Y RON;
- dobanzi – Y RON;
- penalitati – Y RON;
- impozit microinreprinderi – 473 RON;
- dobanzi – Y RON;
- penalitati – Y RON;
- TVA – Y RON;
- dobanzi – Y RON;
- penalitati – Y RON

Contestatia fiind depusa si inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y, indeplineste conditiile de procedura prevazute de art.176 alin (1) din O.G. nr.92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Procedura fiind indeplinita, s-a trecut la analiza pe fond a contestatiei.

I. In motivarea contestatiei, societatea contestatoare sustine urmatoarele:

“Domnisoara inspector a luat in calcul toate facturile emise de furnizori dar care nu se afla inregistrate in contabilitate deoarece nu sunt primite de mine si prezinta o serie intreaga de notari ce sunt imposibile.

Contest acest lucru deoarece acea marfa nu s-a regasit in facturile intocmite de furnizori si care au fost solicitate de organul de control de la furnizori.

Mentionez ca vanzatoarea putea semna facturile dar daca nu a taiat receptie ecestea nu au fost contabilizate si ea si-a insusit sumele.

Contest si faptul ca fost vanzatoare prezinta caiete in care sunt trecute marfuri pentru care nu s-a facut dovada primirii de catre firma ... ceea ce ma face sa contest este si faptul ca toate marfurile inscrise in caiete, organul de control le-a considerat

primite si neinregistrate de catre firma calculand pentru acestea obligatii bugetare deasemenea fiind considerate ca si vandute si de aici decurge suma de Y RON....”

II. Prin Decizia de Impunere nr.Y incheiata de organele de control din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala s-au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma totala de Y RON reprezentand impozit pe profit, impozit pe venitul microintreprinderilor si TVA precum si dobanzile si penalitatile aferente.

Controlul s-a efectuat in perioada 21-28.02.2005, 02-03.03.2005,13.05.-16.08.2005 la sediul **S.C. X S.R.L** si la sediul D.G.F.P. Dolj . Ca urmare a adresei nr.Y emisa de I.J.P. Dolj s-a efectuat un control incrucisat la S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L. SI LA S.C. X S.R.L. Bucuresti, punct de lucru Craiova.

Perioada de verificare este iulie 2001 – februarie 2003 dar urmare a constatarii unor facturi neinregistrate organul de control a dispus extinderea verificarii fiscale.

Prin adresa nr.X I.P.J. Dolj a solicitat verificarea inregistrurilor efectuate de catre o fosta salariata a societatii in doua caiete prezentate la control.

Valoarea cantitatii de marfa inregistrata ca intrare in cele doua caiete primite de control de la I.J.P. Dolj este in suma totala de Y RON (Y lei).

Avand in vedere neconcordanza intre datele inregistrate in evidenta contabila in ceea ce priveste inregistrarea aprovizionarilor de marfa, sumele incasate prin casa si veniturile realizate din vanzarea marfii, neintocmirea monetarelor si a rapoartelor de gestiune pe fiecare gestiune , neefectuarea inventarierii patrimoniului de catre societate si de asemenea faptul ca marfa inregistrata in caietul de la I.P.J. Dolj este uneori mai mare decat cea inregistrata in evidenta contabila a societatii rezulta ca datele inregistrate in caiete pot fi date care pot fi luate in considerare la stabilirea obligatiilor de plata suplimentare datorate la bugetul de stat.

Facturile fiscale neinregistrate in evidenta contabila a societatii sunt in suma totala de YRON (Y lei).

III. Din analiza actelor si documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivele invocate de societatea contestatoare si constatările organului de control, in raport cu actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii D.G.F.P. Dolj prin Serviciul Soluționare Contestatii este daca masura prin care organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei obligatii suplimentare de plata a fost data cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

In fapt, prin adresa nr.Y IPJ Dolj a sesizat D.G.F.P. Dolj - Activitatea de Inspectie Fiscala cu privire la verificarea societatii S.C. X SRL.

Controlul a fost efectuat in perioada 21-28.02.2005, 02.-03.03.2005 si 13.05.-16.08.2005 la sediul S.C. X SRL si incrucisat la S.C. X SRL, S.C. X SRL si la SC X SRL Bucuresti.

Deoarece pe perioada verificata organele de inspectie fiscala au constatat facturi fiscale neinregistrate de la S.C. X SRL si de la la SC X SRL Bucuresti controlul s-a extins si la acesti furnizori.

a.) Referitor la impozitul pe profit.

Prin Raportul de inspectie fiscala organele de control au constatat ca societatea nu a inregistrat in evidenta contabila marfa aprovizionata cu facturi in suma totala de Y lei.

Motivul de drept invocat de organele de control pentru neinregistrarea acestor facturi a fost art.6 din Legea contabilitatii nr.82/1991 republicata.

Art.6. din Legea nr.82/1991, republicata care prevede:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Se constata astfel ca desi contestatoarea a aprovizionat marfuri de la furnizorii mai sus mentionati nu a respectat obligatia financiar - contabila si fiscala de a inregistra aceste bunuri in evidenta contabila, in baza documentului justificativ, in speta factura, emisa de acestia.

S-a constatat de asemenea ca aceste marfuri au fost vandute fara insa a inregistra in evidenta aceasta operatiune economica si implicit de constituire a veniturilor corespunzatoare acestei operatiuni.

In acest context sunt aplicabile prevederile: art.1, al.1, lit.a si art.4 din O.G. nr.70/1994, republicata care precizeaza;

“ART. 1

(1) Sunt obligați la plata impozitului pe profit, în condițiile prezentei ordonanțe, și denumiți în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române, **pentru profitul impozabil obținut din orice sursă**, atât din România, cât și din străinătate;

ART. 4

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile obținute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate și lucrărilor executate, din vânzarea bunurilor imobile, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

(2) În scopul determinării profitului impozabil se iau în calcul toate câștigurile din orice sursă, inclusiv cele realizate din investițiile financiare.

(3) În cazul livrărilor de bunuri mobile și al vânzării de bunuri imobile, în baza unui contract de vânzare cu plata în rate, precum și în cazul contractelor de leasing financiar, valoarea ratelor scadente se înregistrează la venituri impozabile, la termenele prevăzute în contract.

(4) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente realizării veniturilor.”

De asemenea, contestatoarea la data vanzarii marfurilor trebuia sa aiba in vedere prevederilor art.6 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata.

Fata de motivele de fapt si de drept, organul de solutionare constata ca motivarea contestatoarei referitoare la “au fost luate in calcul toate facturile emise de furnizori dar care nu se afla inregistrate in contabilitate deoarece nu sunt primite de mine si prezinta o serie intreaga de notari ce sunt imposibile” este neintemeiata, datorita faptului ca petitionara avea obligatia sa inregistreze toate facturile in contabilitate pentru a reflecta corect operatiunea economica, consecinta fiscala fiind

aceea ca atat veniturile cat si cheltuielile nu sunt reflectate conform prevederilor legale mai sus mentionate fapt pentru care urmeaza a se respinge contestatia pentru acest capat de cerere.

Pentru neachitarea in termenul legal a impozitului pe profit s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

Referitor la impozitul pe venitul microintreprinderilor organul de solutionare constata din analiza contestatiei si a documentelor depuse la dosar ca petitionara nu invoca nici un motiv de fapt si de drept care ar argumenta ca acest impozit nu a fost calculat cu respectarea prevederilor legale. In acest context pentru faptul ca petitionara nu motiveaza ca aceasta obligatie fiscala nu a fost calculata legal urmeaza ca pentru acest capat de cerere contestatia sa fie respinga ca nemotivata.

b.) Referitor la Taxa pe valoarea adaugata.

In fapt, S.C. X SRL s-a aprovizionat de la furnizori cu facturi fiscale pe care nu le-a inregistrat in evidenta contabila a societatii in suma totala de Y lei. Deoarece marfa respectiva a fost identificata pe baza facturilor fiscale inregistrate in evidenta contabila a furnizorilor, a fost livrata si achitata in intregime de catre S.C. X SRL aceasta constituie o livrare de bunuri.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.2 din OUG nr.17/2000 privind TVA cu modificarile si completarile ulterioare coroborate cu art.2 din Legea nr.345/2002 privind TVA, cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

“ ART. 2

În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile cu plată, precum și cele asimilate acestora, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, efectuate de o manieră independentă de către contribuabili, privind:

a) livrări de bunuri mobile și/sau prestări de servicii efectuate în cadrul exercitării activității profesionale;

ART. 2

(1) În sensul prezentei legi, prin persoană impozabilă se înțelege orice persoană, indiferent de statutul său juridic, care efectuează de o manieră independentă activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul și rezultatul acestor activități.

(2) Activitățile economice la care se face referire la alin. (1) sunt activitățile producătorilor, comercianților, prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și cele ale profesiunilor libere sau asimilate. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri.”

In contextul celor prezentate organul de solutionare retine ca pentru marfa primita cu facturi fiscale de la furnizori societatea avea obligatia colectarii taxei pe valoarea adaugata.

Avand in vedere faptul ca aceste livrari de marfuri implica persoane impozabile rezulta ca societatea avea dreptul la deducerea taxei pe valoarea adaugata.

In drept sunt aplicabile prevederile art.21 din OUG nr.17/2000 privind TVA cu modificarile si completarile ulterioare coroborate cu art.24, al.1 lit.a din Legea nr.345/2002 privind TVA, cu modificarile si completarile ulterioare:

“ART. 21

Dreptul de deducere se exercită lunar prin reținerea din suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor livrate și/sau serviciilor prestate a taxei aferente intrărilor.

ART. 24

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;”

In urma constatarilor organelor de inspectie fiscala rezulta un TVA de plata in sarcina contestatoarei in suma de Y lei .

Referitor la marfa inscrisa in caietele prezentate de catre IPJ Dolj in suma totala de Y lei acestea constituie o livrare de bunuri in contextul art.2 din OUG nr.17/2000 privind TVA cu modificarile si completarile ulterioare coroborate cu art.3 din Legea nr.345/2002 privind TVA, cu modificarile si completarile ulterioare in sensul ca marfa a fost livrata dar nu a fost inregistrata in contabilitate deoarece nu avea la baza documentele justificative.

Prin lipsa acestor documente nu sunt indeplinite prevederile art.24, al.1, lit.a din Legea nr.345/2002 privind TVA, care precizeaza ca pentru a putea sa deduca TVA orice persoana impozabila trebuie sa prezinte documente justificative, rezulta faptul ca societatea nu poate sa-si exercite dreptul de deducere a TVA.

In consecinta TVA deductibil in suma de Y lei, aferenta sumelor din caietele prezentate de IPJ Dolj devine TVA colectata, marindu-se astfel TVA de plata.

Fata de cele prezentate se retine faptul ca masura prin care organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei TVA de plata in suma de Y lei, a fost data cu respectarea prevederilor legale.

Pentru neachitarea in termenul legal a TVA de plata stabilita suplimentar s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere in suma de Y lei.

Pentru considerentele arate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.216, al.1 din O.G. nr.92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. X SRL pentru suma totala de Y lei.

Prezenta decizie poate fi atacata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Dolj.